

ISUSOVA STARIJA BRAĆA

Od izdanja Avgustovskog DODATKA GLASNIKU I PREGLEDU, primali smo svakodnevno obasipanje pismima koja postavljaju pitanje u vezi sa određenim odlomkom u njima citiranim iz predstojeće knjige, „Čežnja Vekova.“ Odlomak se odnosi na Isusa, i glasi kao što sledi:—

„Sve to je činilo nezadovoljnim njegovu braću. Pošto su bili stariji od Isusa, smatrali su da on treba biti pod njihovom komandom. Optužili su ga da se smatra superiornijim od njih,“ itd.

Svi ovi ispitivači žele znati kako to može biti. Niko od njih u to ne veruje. Neki žele da znaju da li je to štamparska greška. Drugi predlažu nešto drugo; a opet drugi, još nešto drugo.

Pojednost u ovom citatu oko koje se svi ti ljudi sapliću, je tu gde je rečeno da su „njegova braća, bila *starija* od Isusa,“ itd. Neverujući u to oni „ne mogu razumeti“ kako je moguće da to bude, kada Biblija kaže uvek da je Isus bio Marijin prvorođeni sin.

Pretpostavljamo da su nam ova pitanja poslata pod utiskom da možda imamo pristup drugim spisima od istog autora na istu temu, koji bi mogli učiniti stvar jasnom onima koji su uznemireni zbog toga. Jer sigurno ovu stvar, pošto je izjava Duha proroštva, niko ne bi pretpostavio da bilo ko osim Duha proroštva može da objasni, *pod uslovom* da je potrebno njeno objašnjenje uopšte.

Mi nismo uopšte nezadovoljni što smo primili toliko mnogo pisama; mi uživamo u tome; osim toga, to pokazuje da ne samo da se PREGLED čita, već i njegovi dodaci takođe. Tako da ćemo učiniti sve što budemo mogli da pomognemo našim prijateljima koji se raspituju.

Prvo, mi ne vidimo kako bi tu moglo biti bilo kakve štamparske greške u rečenici. Naravno štamparske greške se dešavaju ponekad; ali u takvim slučajevima greška je uvek u pogrešnom štampanju *reči*, što menja smisao rečenice. Nije moguće da bi to mogao biti slučaj ovde. Reč ovde oko koje se ceo predmet vrti, i gde bi štamparska greška morala biti ako postoji bilo kakva, je reč „starija“. Međutim reći da bi se ovo trebalo štampati „mlađa“ umesto „starija“ oduzelo bi svu suštinu iz predmeta kakav jeste u dve rečenice.

Da je odštampano „mlađa“ umesto „starija“, to bi predstavilo neskladnu i čak neprirodnu situaciju u kojoj njegova *mlađa* braća smatraju „da *on* treba biti pod *njihovom* komandom;“ i u kojoj ga njegova *mlađa* braća optužuju „da se smatra superiornijim od njih.“ Da su oni zaista bili mlađi od Isusa, onda ne bi moglo biti moguće osnove da on bude pod njihovom komandom. Da je on zaista bio stariji od njih, po samoj prirodi stvari, kao i po svim odredbama Levitskog zakona i nepromenljivog običaja tog celog naroda od njihovog početka, bio bi superiorniji od njih, i bio bi tako prepoznat; i budući da je tako, ne bi moglo biti moguće osnove za njih da ga optuže „da se smatra superiornijim od njih.“

Međutim sa rečenicom kao što stoji,—„Njegova braća pošto su bila *starija* od Isusa,“—bilo je isto dovoljno prirodno da oni treba da smatraju „da on treba biti pod njihovom komandom.“ A kada su otkrili da on neće biti toliko u skladu sa njihovom satisfakcijom, bilo je takođe savršeno prirodno da oni, „pošto su bili stariji od Isusa,“ treba da ga optuže „da se smatra superiornijim od njih.“

Dakle pošto su rečenice u svim svojim delovima razumljive i dosledne samo kao što stoje,—„njegova braća, pošto su bila *starija* od Isusa;“ i pošto

je to način na koji rečenice stoje u knjizi iz koje je odlomak u DODATKU uzet, predlog o štamparskoj grešci je svakako isključen. Sve u vezi sa odlomkom nosi pozitivni dokaz da je odštampano kao što je izvorno napisano; i da je bilo namerno napisano kao što stoji, govoreći da su Isusova braća bila starija od njega.

Pošto je teorija o štamparskoj grešci isključena, pravo pitanje u svim ovim pismima sa pitanjem je, „Da li je to istina?“ Savršeno je jasno iz samih pisama, da ispitivači ne veruju da je to istina. Neki od njih, zaista, kažu odlučno da ne žele ništa da imaju sa knjigom koja kaže takvu stvar. Jedan posebno kaže, „Ako je to knjiga koja je za prodaju, ja je ne želim;“ a zatim u istom pismu, kaže, „Molim vas pošaljite najnovija Posebna Svedočanstva za Radnike i Propovednike.“ Međutim teško je videti šta on može želeći sa Posebnim Svedočanstvima, ili sa bilo kojim drugim Svedočanstvima, kada on odbacuje celu knjigu koja dolazi od istog izvora kao što dolaze sva Svedočanstva, posebna ili druga. Svedočanstva ne mogu činiti ništa dobro ljudima koji ne veruju u njih; jer „prorokovanje nije za one koji ne veruju, nego za one koji veruju.“ 1. Kor. 14:22. Osoba ne može verovati Svedočanstvima, a u isto vreme odbacivati celu knjigu od Duha proroštva. On može misliti da veruje u njih; ali on ne veruje zaista u njih; on veruje u njih samo toliko koliko ih može odobriti, samo toliko koliko se ona slažu sa njegovim sopstvenim mišljenjima.

I upravo je to, žao nam je da kažemo, poteškoća sa mnogima od tih čija pitanja mi sada razmatramo. Oni znaju da knjiga, „Čežnja Vekova,“ dolazi od Duha proroštva; izjašnjavaju se da veruju Duhu proroštva; a ipak u trenutku kada pronađu izjavu iz te knjige koju ne mogu da odobre,—izjavu koja se ne slaže sa njihovim sopstvenim stavovima,—oni u to ne veruju, i „ne razumeju to,“ i žele objašnjenje „kako to može tako.“ Kada je anđeo rekao Zahariji određenu stvar, a Zaharija rekao, „Po čemu ću to znati? Jer,“ itd., anđeo mu je rekao, „Nisi poverovao mojim rečima.“ Luka 1:13-20. Da li verujemo Duhu proroštva, ili ne? Ako verujemo, kada taj Duh govori, verovaćemo šta je rečeno, bilo da to razumemo ili ne. Ono što Duh govori je istina; i verujući u to, verujemo u istinu i znamo istinu, čak i ako to ne razumemo tako da možemo objasniti baš „kako“ od toga.

Tako je to i sa ovim odlomkom koji je izazvao toliko mnogo pitanja: po svakom dokazu odlomak je namerno napisan da govori, i govori, da su Isusova braća bila „starija“ od njega. Ovo, pošto je napisano od Duha proroštva, je istina. Onaj ko u to veruje, veruje u istinu, i zna istinu, bilo da to može objasniti ili ne. Naravno svako ko u to ne veruje ne može nikada razumeti to, čak iako Duh sam treba to da objasni. Međutim onima koji u to veruju, sve je lako dovoljno.

1. On zna da je to istina.

2. On zna da je mesto gde je to pročitao u veoma kratkom odlomku iz knjige od više od sedam stotina strana; i zna da je moguće, i sasvim verovatno, da je negde u kompletnom delu, nešto rečeno da učini to skroz jasnim i savršeno zadovoljavajućim.

3. On zna da čak baš tako kako stoji, nije u nikakvoj suprotnosti Bibliji. Jer iako Biblija kaže uvek da je Isus bio Marijin prvorođeni sin, ovaj odlomak iz „Čežnje Vekova“ *ne* kaže da on *nije* njen prvorođeni sin. Iako odlomak iz „Čežnje Vekova“ kaže da su Isusova braća bila starija od njega, taj odlomak *ne* kaže da on *nije* bio njen prvorođeni sin.

4. On *zna*, baš kao što će sigurno i da *misli*, da

Isus može biti Marijin prvorođeni sin, a ipak da i njegova braća mogu biti starija od njega; jer on zna da su takve stvari uobičajene svuda. Postoje porodice svuda u kojima je žena rodila svog prvorođenog sina; a ipak u toj samoj porodici postoje braća starija od tog prvorođenog od svoje majke. Drugim rečima, on zna da postoji bezbroj slučajeva u velikoj ljudskoj porodici, u kojima je čovek sa decom ostao udovac, i oženio je drugu ženu, i da je ta druga žena rodila svog prvorođenog sina u porodici gde je bilo dece starije od njega; i da ga svi oni zovu bratom, i on zove njih braćom i sestrama, jer je to ono što oni jesu. Sigurno kada su takve stvari poznate u svakom komšiluku, mora biti posebno istrajna vrsta neverovanja koja ulazi u poteškoću i zbrku zbog izjave u *knjizi*, da je u određenoj porodici bilo braće starije od prvorođenog sina svoje majke; i odbacuje knjigu zato što kaže tako.

Međutim neki od ovih mogu pitati, Da li knjiga kaže da je to tako kako je bilo? Izvan odlomka koji je ovde pod razmatranjem, mi ne znamo da kaže, jer nismo videli celu knjigu. Međutim ovaj odlomak sam kaže to; zato što ne postoji nijedan drugi mogući način u kojem mogu biti, u istoj porodici braća starija od prvorođenog sina svoje majke.

Međutim, videli smo, na drugoj strani, sledeće rečenice, što nagoveštava istu stvar koju odlomak pod razmatranjem govori:—

„Svojim [Marijinim] opravdavanjem onoga za šta je znala da je ispravno u njegovom ponašanju, ona je sama dovedena u teške pozicije. Gledala je na vezanosti za dom, i majčinsku nežnu brigu nad svojom decom, kao na nešto od suštinskog značaja u formiranju karaktera. *Josifovi sinovi i ćerke* su znali to; i, pozivajući se na njenu brigu, pokušali su da isprave Isusove postupke prema svom merilu.“

Zapravo, ovaj odlomak ne govori ništa *više*, i zaista ništa *drugo*, na tu temu, nego što govori drugi odlomak; ali govori istu stvar koju govori drugi. Moguće je da kada budemo imali pristup celoj knjizi, možemo otkriti još više, i verovatno još *jasnije*, rečeno. Međutim otkrili ili ne, odlomak koji je izazvao pitanja je jasan upravo kako stoji svakome koji veruje u njega.

Nadamo se da će ovaj slučaj probuditi takvo interesovanje za tu divnu knjigu, „Čežnja Vekova,“ da nijedan od naših čitalaca neće biti miran dok je ne nabavi i ne pročita je, i ne sazna baš šta ona kaže o ovoj i svakoj drugoj temi o kojoj govori.

ALONZO T. DŽOUNS